

„Kui teie tahhate kuulda, kül ma rägtn.
Ommeti pallun, armad naabrid, et teie ei
wõtta asja laita, kui ka minno sannad
mbnne káno poolt ei lähheks digeks. Mitate
teie mind, kül siis wõttame jälle sedda ehk teist
fanna parrandada, mis eßsiotsa ei peakš
dige ollema.“

„Rägi ikka meile, kust hädda hakkab,“
ütles Pürga Peter; „meie olleme walmis
kuulma ja otame jo.“

Se peäle hakkas siis Tomas jälle ja ku-
las Mikko käest: „Kas sa woid mulle nim-
metada, mis häddaks tulles arwata?“

„Kül sedda peakš mõnda ollema, agga
minna arwan, se on hädda, kui inimenne
ei sa tehtud, mis ta tahhab.“

„Sinno sanna järrel ei olle siis sel hädda
ühtegi, kes jouab tehha mis ta iggatseb ja tah-
hab?“ — „Ei sesuggusel olle hädda ühtegi!“

„Agga mis sa arwad: kas se, kellel enne-
sel polle hädda, wõttaks heamelega teisele

hädada tehha?“ — „Ei mitte! Sest kes tei-
sele auko kaewab, se langeb isse sisse; ja mis
ial inimenne teisele kahjuks teeb, sedda
noutakse wimaks temma käest ja se on tem-
malegi häddaks minnemas.“

„Nende sannadega tunništad, et selle
polest olled õppetust hästi tähhele pännud,
ja meles piddanud. Ommeti katsume piis-
sut sinno eßsimest kostmist läbbi: se on
hädada, kui inimenne ei sa tehtud, mis ta
tahhab. Kül on wannemal häddaks kui ta ei
joua last diget ello teed õppetada, et wallato
laps panneb õppetuse wasto, misga wan-
nem tedda tahhaks õnnistuse põlwe juh-
hatada. Agga mis tahhab wallato laps?“

„Et woiks wallatust piddada.“

„Mis tahhab warras?“

„Et saaks warrastud.“

„Siis on wallatumal hädda, kui ei sa
wallatust petud, ja polle hädda, kui sai wal-
latust piddada. Wargal on hädda, kui ei sa